

[Peter Duetoft]

Og endelig mener jeg, det er utrolig vigtigt, at man får domstolen for krigsforbryderprocesser til at fungere. Også her var det jo en pinlig historie, at man ikke kunne finde 40 mennesker, der kunne være med til at grave massegrave op, så man havde beviserne på, hvad der rent faktisk var sket dernede. Vi havde jo den diskussion for nogle få måneder siden, og det var igen en fallit, ikke bare for FN, men bestemt også for NATO, der heller ikke ville stille noget til rådighed. Jeg mener, det er vigtigt at understrege, at den domstol ikke skal være et engangsfænomen, der kun behandler jugoslaviske forhold, men skal behandle sager fra alle steder, hvor menneskerettighederne krænkes fundamentalt, så man kan få hængt folk op, hver gang det sker.

Med hensyn til Sikkerhedsrådets struktur blot de enkelte bemærkninger, at det i mine øjne er et voldsomt problem, at Tyskland og Japan ikke er medlemmer af Sikkerhedsrådet, og der er sikkert også andre lande, hvor man undrer sig lidt over det. Jeg ved, at det var en langsigtet diskussion, udenrigsministeren havde i New York, og nu skal jeg jo ikke genere udenrigsministeren ved at sige, at jeg er alt for enig med ham i sådan et spørgsmål. Men jeg synes, det vil være rigtigt at overveje og vurdere, når man taler så meget om en fælles EF-udenrigspolitik, om man ikke også må tage konsekvensen. Men det er jo ikke noget, vi skal beslutte, det er bl.a., at nogle af de lande, der har pladser i Sikkerhedsrådet, skal være villige til at opgive dem, og det kan godt være, at det bliver på lang sigt. Men jeg mener, at man er nødt til at pejle sig ind på det, det er i al fald vigtigt, at det er de magter, der virkelig har indflydelse her i verden, der sidder i Sikkerhedsrådet.

Jeg vil godt slutte af med at spørge: Hvad er alternativet til FN? Alternativet til FN er en supernationalistisk verden, hvor vi måske er heldige at have en fair og god supermagt, der vil lege politibetjent på nogle rimelige vilkår – men det har vi ingen garanti for – eller en verden, hvor mellemstore magter render rundt og spiller bold med alle. Nej, sandheden er, at ingen kan være ligegyldige over for, hvad der sker rundt om i verden. Vi har alle et fælles sikkerhedsproblem, som kun kan løses af en verdensorganisation, og derfor skal FN naturligvis styrkes i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil gerne stille hr. Peter Duetoft et opklarende spørgsmål. Hr. Peter Duetoft førte et interessant ræsonnement ind i debatten ved at tale om, hvornår man skulle have standset Hitler-Tyskland. Skulle det være sket, da Hitler gik ind i Polen, eller skulle man have standset dialogen, da tyskerne besatte Danmark og Norge, osv.? Men altså underforstået, at hr. Peter Duetoft selvsagt ikke har noget imod, at Hitler blev bekæmpet med våbenmagt. Så kommer – det er jo i historiens lys interessant – dagligdagens problemer, som hr. Peter Duetoft og vi andre i Folketinget er medansvarlige for, nemlig Jugoslaviens. Der synes jeg skråriskerheden forsvinder fra hr. Peter Duetoft med det samme, for som jeg hørte hr. Peter Duetoft, sagde han, at i Jugoslavien har vi ingen ret til at tage stilling, men vi skal beskytte de sikre zoner, og så sagde hr. Peter Duetoft, at han var ikke nogen serberven, men alligevel var det måske en meget god idé at vise nogle signaler over for serberne ved at slække på f.eks. flybojkotten.

Det siger man over for et regime, der har skabt grundlaget for den største flygtningekatastrofe i Europa i nyere tid! Over 2 millioner mennesker på gaderne! Mere end 200.000 mennesker slået ihjel! Belejringen af Sarajevo står jo lyslevende for os alle sammen. Besættelsen af Slovenien er nu ophørt. Den store landbid, man har taget fra kroaterne, er også en kendsgerning.

Så vil jeg gerne tilføje – for at hr. Peter Duetoft ikke skal få held med at skabe en serbo-kroatisk debat – at alt, hvad kroaterne laver af forfærdelige ting, tager vi lige så skarpt afstand fra. Det mener jeg er meget vigtigt. Jeg nævnte det også i min ordførertale.

Men jeg vil gerne spørge, om ikke hr. Peter Duetoft mener, der er et vist misforhold imellem de to ræsonnementer.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til hr. Ahlmann-Ohlsen, at hvis man hørte, hvad jeg sagde, er der ikke noget misforhold. Hvor jeg talte om, at man kunne skride ind, er i de situationer, hvor man ved, hvem der er ven, og hvem der er fjende, og det